

18. 10. 2007

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Ještě ke smlouvě mezi Českem a Vatikánem

Otázky, které souvisejí s náboženskou svobodou a životem církví, jsou vždy citlivé. Nejinak je tomu i v případě konkordátní smlouvy sjednané v roce 2002 mezi ČR a Svatým stolcem, jejíž ratifikace byla Sněmovnou zamítnuta.

Skóre: 0.57

Název zdroje: Hospodářské noviny

Datum vydání: 18.10.2007

Nadpis: Ještě ke smlouvě mezi Českem a Vatikánem

Strana: 11

Rubrika: názory

Autor: Michal Petřík

Náklad: 60258

Oblast: Celostátní deníky

Zpracováno: 18.10.2007 05:29

Identifikace: DCHN20071018020060 cz

Klíčová slova: právo (4x), svobody, Svoboda, svobod, ústavní, Listiny základních práv, ústavní Listiny základních práv, Listina základních práv, mezinárodních, ústavním zákonem

Otázky, které souvisejí s náboženskou svobodou a životem církví, jsou vždy citlivé. Nejinak je tomu i v případě konkordátní smlouvy sjednané v roce 2002 mezi ČR a Svatým stolcem, jejíž ratifikace byla Sněmovnou zamítnuta.

Modus vivendi, prvorepubliková úmluva se Svatou stolicí o šesti článcích z roku 1928, byla ve srovnání s dnešním dokumentem mimořádně stručnou, všeobecnou dohodou. V podmínkách celkově chladných vztahů mezi reprezentanty první republiky a katolickou církví šlo tehdy především o vyjádření elementárního respektu a uznání vzájemné existence, nikoliv o to, že by se stát dělil o svou institucionální moc s někým jiným.

Ignác Antonín Hrdina v učebnici pro Katolickou teologickou fakultu UK připomíná, že v případě Modu vivendi šlo o jakousi "smlouvu na zkoušku", kterou nelze zaměňovat s řádnou mezistátní smlouvou typu konkordátu. V souvislosti se vznikem nového státního útvaru se touto úmluvou mimo jiné zaváděl státní souhlas (čl. 4, čl. 5) pro výkon funkce vyšších hodnostářů katolické církve. Dnes nic takového neexistuje a existovat samozřejmě ani nesmí. Šlo by o hrubý zásah do svobod zaručených naším státem církvím článkem 16, odstavcem 2 Listiny základních práv a svobod: "Církve a náboženské společnosti spravují své záležitosti, zejména ustavují své orgány, ustanovují své duchovní a zřizují řeholní a jiné církevní instituce nezávisle na státních orgánech."

Citovaná učebnice dále říká: "Listina základních práv a svobod - "magna charta" náboženské svobody

u nás - byla vyhlášena ústavním zákonem tehdejšího Federálního shromáždění ČSFR. Listina vychází ze závazků, které na sebe stát vzal účastí na mezinárodních smlouvách a plně odpovídá standardům mezinárodního i evropského společenství (v určitých oblastech jde dokonce nad ně)." To, že ČR poskytuje přinejmenším zcela standardní ústavní záruky náboženské svobody, se tedy učí posluchači KTF podle textu schváleného kardinálem Vlkem.

Článek 15 naší ústavní Listiny základních práv a svobod říká: "Svoboda myšlení, svědomí a náboženského vyznání je zaručena. Každý má právo změnit své náboženství nebo víru anebo být bez náboženského vyznání. (...) Nikdo nemůže být nucen vykonávat vojenskou službu, pokud je to v rozporu s jeho svědomím nebo náboženským vyznáním."

Tyto skutečnosti by pak také měly být respektovány při naléhání na to, aby smlouva se Svatým stolicí byla opakovaně předkládána ke schválení. Ta se majetkovými otázkami beztak nijak detailněji nezabývala, takže ty mohou být dořešeny ku spokojenosti obou stran na vnitrostátní úrovni.

S poukazem na neschválení smlouvy s Vatikánem by přitom ale neměla být zpochybňována dosažená míra náboženské svobody, které se církve u nás těší.

Autor je poradcem prezidenta republiky

Zpracovatel: [Anopress IT a.s.](#)